

Prima instanță: Judecătoria Criuleni
Judecător: Evghenii Sanduța
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Pruteanu Victor
Ana Gavriliță
Liudmila Popova

Î N C H E I E R E

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Grati Igor, prin intermediul avocatului Luca Alexandru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” Societate pe Acțiuni împotriva lui Grati Igor, privind încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” Societate pe Acțiuni, casată integral hotărârea Judecătoria Criuleni din 08 aprilie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea a fost admisă integral,

c o n s t a t ă:

La 09 decembrie 2015, Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” Societate pe Acțiuni a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grati Igor, privind încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 01 aprilie 2011 în jurul orelor 17:00, pe traseul Dubăsari-Chișinău a avut loc accidentul rutier cu implicarea autovehiculului de model Audi 100, număr de înmatriculare CRWY 888. La volanul autovehiculului se afla Grati Igor, care în urma pierderii controlului asupra autovehiculului, a tamponat pietonul Iapără Tudor, în consecință acesta a decedat.

La 04 aprilie 2011 pe faptul dat a fost pornită urmărirea penală în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, iar la 19 octombrie 2011 pârâtul Grati Igor a fost pus sub învinuire, pentru comiterea infracțiunii menționate.

Drept urmare a accidentului dat și a decesului lui Iapără Tudor, Compania de Asigurări „Galas” Societate pe Acțiuni, în temeiul contractului de asigurare nr. 373 din 27 aprilie 2017, a achitat succesorului defunctului despăgubirea de asigurare în sumă de 40 000 lei.

Luând în considerație, că la momentul accidentului rutier pârâtul deținea polița de asigurare eliberată de Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” Societate pe Acțiuni, Compania de Asigurări „Galas” Societate pe Acțiuni s-a adresat ultimei cu o cerere prin care a solicitat achitarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare în mărime de 40 000 lei, care deja a fost achitată.

Totodată, din materialele dosarului de daune s-a constatat că, pentru autovehiculul de model Audi 100, număr de înmatriculare CRWY 888, la volanul căruia în timpul accidentului rutier se afla pârâtul Grati Igor, la data de 07 august 2010 a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. AS 0031801, încheiat între Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” Societate pe Acțiuni și Verdeș Ion.

Contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule a fost întocmit cu indicarea unui număr limitat de persoane, care se bucură de acoperire de asigurare. Însă, pârâtul Grati Igor nu a fost inclus în contractul ca persoană cu drept de a conduce acest autovehicul.

Astfel, conform art. 29 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci când persoana răspunzătoare de producerea accidentului nu este inclusă în contractul de asigurare încheiat între posesorul autovehiculului și asigurătorul de răspundere civilă auto.

Solicită reclamantul admiterea acțiunii, încasarea în ordine de regres de la Grati Igor în beneficiul său a despăgubirii de asigurare în sumă de 40 000 lei și a taxei de stat în mărime de 1 200 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Criuleni din 08 aprilie 2016, acțiunea a fost respinsă integral.

Prind decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat de Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” și s-a casat integral hotărârea Judecătorei Criuleni din 08 aprilie 2016. A fost dispusă încasarea din contul lui Grati Igor în beneficiul Companiei de Asigurări „Auto-Siguranța” a sumei de 40 000 lei și a taxei de stat în sumă de 1 200 lei.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, la momentul accidentului rutier Grati Igor deținea polița de asigurare eliberată de Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” Societate pe Acțiuni. Ultima a achitat Companiei de Asigurări „Galas” Societate pe Acțiuni suma de 40 000 lei, care a fost achitată succesorului defunctului Iapără Tudor (f.d.18).

Conform art. 1329 alin. (1) Cod civil, asigurătorul care a plătit despăgubirea de asigurare preia, în limitele acestei sume, dreptul la creanță pe care asiguratul sau o altă persoană care a încasat despăgubirea de asigurare îl deține în raport cu terțul responsabil de producerea pagubei dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Conform art. 29 lit. d) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci când persoana răspunzătoare de producerea accidentului nu este inclusă în contractul de asigurare încheiat între posesorul autovehiculului și asigurătorul de răspundere civilă auto, cu excepția situației prevăzute la art. 8 alin.(2) lit. b).

Din actele cauzei s-a stabilit cu certitudine că, la data producerii accidentului Grati Igor, nu era inclus în contractul de asigurare ca persoana asigurată cu drept de a conduce autovehiculul de model Audi 100, număr de înmatriculare CRWY 888. Or, odată ce persoana nu a fost inclusă în contract, nu poate să se bucure de acoperire de asigurare.

Indică instanța de apel că, conform art. 6 din Legea nr. 407-XVI din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, suma asigurată este limita maximă a răspunderii asigurătorului în cazul producerii evenimentului pentru care s-a încheiat contractul de asigurare. În asigurarea de viață, suma care urmează a fi plătită asiguratului sau beneficiarului asigurării la producerea evenimentului prevăzut în contract reprezintă indemnizația de asigurare. În asigurarea de bunuri și de răspundere civilă, suma pe care asigurătorul o datorează asiguratului în vederea compensării pagubei produse de evenimentul asigurat reprezintă despăgubirea de asigurare.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond neîntemeiat a respins pretențiile reclamantului Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” Societate pe Acțiuni privind încasarea din contul lui Grati Igor a sumei de 40 000 lei, achitată succesorului defunctului cu titlu indemnizația de asigurare.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la data de 09 decembrie 2017 Grati Igor a contestat-o cu recurs prin intermediul avocatului Luca Alexandru, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Criuleni din 08 aprilie 2016.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, decizia instanței de apel a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, ceea ce denotă ilegalitatea acesteia.

Indică recurentul că, instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 1329 Cod civil, deoarece acestea sunt inaplicabile speței în cauză.

Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” nu avea temei legal de a achita Companiei de Asigurare „Galas” Societate pe Acțiuni, deoarece Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, prevede doar achitarea despăgubirii de asigurare, dar nu și a îndemnizației.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Grati Igor prin intermediul avocatului Luca Alexandru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 17 martie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea cererii de recurs, intimata nu a depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 a fost contestată de către Grati Igor prin intermediul avocatului Luca Alexandru la data de 09 decembrie 2016 (f.d. 119).

Astfel, instanța de recurs consideră că, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată se menționează că, nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului simpla invocare a faptului că, Compania de Asigurări „Auto-Siguranța” nu avea temei legal de a achita suma de 40 000 lei Companiei de Asigurare „Galas” Societate pe Acțiuni, deoarece Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, prevede doar achitarea despăgubirii de asigurare, dar nu și a îndemnizației. Or, sintagmele „despăgubirea de asigurare” și „îndemnizația de asigurare” sunt sinonime și în sine au același sens.

Celelalte argumente invocate în cererea de recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în cererea de apel cât și în procesul judecării pricinii, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În circumstanțele sus relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Grati Igor, prin intermediul avocatului Luca Alexandru

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Grati Igor, prin intermediul avocatului Luca Alexandru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu